

CINSTIREA EROILOR JANDARMI - OBLIGAȚIE SACRĂ A CONTEMPORANEITĂȚII

Dr. Costică SILION*

Motto:

*„Toți românii sunt datori să depună
semnul lor de amintire și de recunoștință pe
mormântul fiecăruia dintre eroii lor.
Învingători sau martiri în luptele ce-au
purtat, ei au cu toții dreptul la recunoștința
neamului întreg, pentru ca prin brațul lor
și mai mult încă prin puternica lor amin-
tire împlântată în sufletul poporului, ei au
lăsat un izvor de virtute, din care cu toții
au dreptul să se întărească pentru viitor“.*

A. D. Xenopol

În cadrul procesului istoric al formării și dezvoltării societății românești, necesitatea existenței unor forțe menite să supravegheze și să acționeze pentru menținerea și realizarea ordinii interne a constituit o preocupare de prim ordin a domnitorilor și a păturilor conducătoare.

Jandarmii au apărut în Principatele Române odată cu renașterea armatei moderne, după revoluția lui Tudor Vladimirescu.

Domnitorul Grigore Alexandru Ghica i-a organizat ca Armă, înființând primul regiment de jandarmi.

Alexandru Ioan Cuza a inclus acest corp în cadrul armatei permanente și, astfel, Jandarmeria a devenit o Armă a oștirii române.

În timpul lui Carol I, la 1 septembrie 1893, Jandarmeria se constituia ca instituție a statului, acreditată cu asigurarea securității și ordinii publice, în special în mediul rural, acolo unde trăia și muncea peste 75% din populația țării.

---

* Inspector general al Jandarmeriei Române.

Ca Armă a armatei române, Jandarmeria a fost o prezență activă în toate războaiele duse de aceasta, executând în principal poliția frontului, asigurând ordinea și securitatea în zona armatelor de operații și înapoia lor.

Ei, „*oamenii de arme*“, au fost dintotdeauna în slujba cetățeanului. În lupta pentru lege și țară, un război continuu, în care au fost mobilizați permanent, unii au căzut. Moartea în misiune îi ridică la statutul de eroi; pe ei trebuie să-i cinstim.

Monumentul a cărui piatră funerară se consacră astăzi, va aminti generațiilor viitoare sacrificiul eroilor care au căzut pentru a apăra cinstea steagului românesc, nobila jertfă.

Păstrarea, conservarea și restaurarea operelor de artă reprezentate de monumentele eroilor înseamnă nu numai un gest de recunoștință națională, ci și o operă de educație pentru generația actuală și cea viitoare.

Campaniile militare ale Armatei Române din anii Primului Război Mondial au inspirat o serie de arhitecți, sculptori și pictori, în proiectarea și realizarea unor opere, mărturie a pietății față de acei bravi eroi care au luptat pentru libertate și unitate națională.

Cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru interesele României s-a manifestat prin crearea monumentelor simboluri, păstrarea, conservarea și restaurarea operelor comemorative reprezentând însă o datorie sacră a statului și a fiecărui cetățean român.

Rădăcinile tradiției românești de cinstire a memoriei eroilor, cu profunde valențe morale, civice și militare, se regăsesc în îndepărtata noastră origine istorică. Omagierea apărătorilor patriei, cei care și-au sacrificat viața pentru Obștea și Neamul Românesc, constituie o datorie sfântă a noastră. Familia, școala, armata și biserica au insuflat în rândul copiilor, tinerilor și adulților, respectul pentru cei ce și-au dat viața pentru Țară și Neam. Acestor instituții fundamentale li s-a alăturat Jandarmeria, care a fost și va rămâne o adevărată școală a eroismului, curajului, spiritului de sacrificiu și educației.

Contribuția Jandarmeriei Române, la eliberarea și întregirea neamului, în Primul Război Mondial

Pe fundalul geopolitic determinat de începutul secolului al XX-lea, dominat în est, centru și sud-estul Europei de cele două tendințe majore, competiția marilor puteri ale epocii (Antanta și Puterile Centrale) pentru întâietate politico-militară și respectiv lupta popoarelor supuse dominației străine în vederea deplinei emancipări naționale, s-a desfășurat faza decisivă și lupta poporului nostru pentru înfăptuirea României Mari, obiectiv esențial al emancipării naționale și modernizării de ansamblu a societății.

Alături de structurile de apărare națională, Jandarmeria Română a avut o contribuție notabilă.

Inițial, la izbucnirea Primului Război Mondial, România a adoptat o atitudine de neutralitate, deoarece avea revendicări teritoriale justificate față de ambele tabere angajate în luptă (Antanta și Puterile Centrale). Un alt motiv pentru alegerea poziției de neutralitate îl reprezenta necesitatea câștigării timpului necesar pentru adoptarea unor măsuri de pregătire a armatei, a teritoriului și a populației pentru război.

De aceea, anii 1914-1916 au fost consacrați preparativelor militare și diplomatice, impuse de angajarea în lupta armată pentru înfăptuirea Marii Uniri. În cele din urmă, perfectarea politică și militară a intrării României în război, alături de puterile Antantei și modalitățile de colaborare militară au fost consemnate în Tratatul de alianță și, respectiv, Convenția militară, semnate la București la 4/17 august 1916.

Aceste acte, învestite cu toate atributele reclamate de dreptul internațional au putut fi încheiate la capătul unor îndelungate și anevoioase tratative, desfășurate între părțile implicate. Guvernul român a insistat în mod deosebit asupra a numeroase condiții, înscrise, în final, în actele diplomatice încheiate: declanșarea operațiilor militare doar împotriva Austro-Ungariei, pe frontul din Transilvania și nu pe cel sudic, cum cereau aliații, contra Bulgariei; sprijinirea intrării în acțiune a României prin acțiuni ofensive pe frontul rusesc și pe cel aliat occidental de la Salonic; stabilirea moda-

lităților de colaborare militară, altfel încât să se asigure independența de acțiune a armatei române în cadrul acestui război de coaliție și să nu fie știrbite în niciun fel atribuțiile de suveranitate ale statului român; fixarea precisă a limitelor teritoriilor românești ocupate de Austro-Ungaria care trebuiau alipite României; sprijinul pe care aliații trebuiau să-l acorde României în trupe și material de război și stabilirea precisă a cuantumului acestora.

Conform obligațiilor asumate prin documentele diplomatice încheiate de puterile Antantei, România a început la 14/27 august 1916 acțiunile militare împotriva Austro-Ungariei. Planul de campanie, întocmit de comandamentul național suprem – Ipoteza „Z” – a luat în considerare declanșarea ofensivei eliberatoare în Transilvania și adoptarea, inițial, a defensivei la frontiera bulgară, pentru apărarea teritoriului contra unor atacuri dinspre sud. Celor trei armate române, destinate ofensivei în Transilvania – de Nord, 2 și 1 – li s-au fixat misiuni precise, conform unui grafic întocmit amănunțit și dependent în realizarea întocmai a obligațiilor asumate de către aliați.

Efectivele mobilizate de România s-au ridicat la 833.601 oameni, contându-se pe încă 420.870 oameni care puteau fi chemați sub arme la nevoie, total care reprezenta 16% din populația țării sau 32% din cea bărbătească. Armata de operații însuma 365 batalioane infanterie, 104 escadroane cavalerie și 374 baterii de artilerie, majoritatea acestora fiind destinate frontului transilvan.

Între componentele sistemului național de apărare, care au fost angajate la război, s-a aflat și Jandarmeria.

În perioada neutralității (1914-1916) efectivele Jandarmeriei au cunoscut o creștere semnificativă.

La 1 aprilie 1916, Jandarmeria cuprindea următoarele efective de jandarmi: un general, trei colonei, trei locotenenți colonei, 20 maioni, 17 căpitani, cinci locotenenți, total 49 de ofițeri; 36 plutonieri majori; 328 plutonieri; 2655 sergenți majori; 3040 reangajați; 884 sergenți; 344 brigadieri; 1368 caporali; 3176 trupă; 21 funcționari civili, iar după decretarea mobilizării (14 august 1916) la circa 10.000 de jandarmi.

De asemenea, au fost sporite atribuțiile Jandarmeriei, prin noile măsuri adoptate în preajma intrării în război și anume: la 4 martie 1916 au fost înființate posturi speciale de jandarmi, pentru paza fabricilor din București care produceau armament și alte materiale destinate armatei; înființarea punctelor speciale de pază și control la toate trecătorile din Carpați, de la Vatra Dornei până la Turnu Severin; crearea unui detașament de jandarmi pentru paza regiunilor militare a armatei române; instruirea tinerilor din asociațiile „Cercetașii României“, pentru activitatea de culegere de informații și transportul corespondenței secrete.

În conformitate cu prevederile planurilor de mobilizare la decretarea mobilizării generale, Jandarmeria rurală a fost împărțită în armata operativă (aproximativ 30% din electivile Jandarmeriei rurale) și partea sedentară (aproximativ 7500 de jandarmi).

În noaptea de 14 spre 15 august 1916 (stil vechi) s-a declanșat ofensiva armatei române în Transilvania care, în prima ei fază, a decurs conform planului. Curând, însă, evenimentele desfășurate, dincolo de posibilitatea de control sau influențare a României, aveau să-și pună pecetea asupra desfășurării războiului reîntregirii. Factorul principal a fost neîndeplinirea de către aliați a obligațiilor asumate față de România. Altfel, pe frontul de la Salonic, ofensiva proiectată a aliaților nu s-a declanșat, ceea ce a dat posibilitatea forțelor bulgare și germane de la sud de Dunăre să înceapă agresiunea împotriva României. Deplasarea înceată pe frontul din Dobrogea a forțelor ruse stabilite prin convenție și-a pus amprenta negativă asupra stabilității acestuia. Acalmia instaurată pe celelalte fronturi de luptă europene – pe cel rus, francez și italian – unde aliații n-au declanșat ofensivele promise pe fixarea forțelor adversarului, a permis acestuia să concentreze o însemnată cantitate de forțe și mijloace (41 de divizii și șase brigăzi de infanterie germane, austro-ungare, bulgare și turcești). România s-a văzut nevoită să poarte un război epuizant, pe două fronturi. Ofensiva din Transilvania a fost oprită pentru a întări frontul sudic, iar agresivitatea dușmanului, cu forțe mereu sporite, a determinat începutul replierii pe ambele teatre de operații.

Retragerea efectuată de armata română, atât pe frontul tran-

silvan, cât și pe cel sudic, a fost una metodică, în care s-a combinat strălucit apărarea cu riposta ofensivă. Operația de apărare a trecătoarerilor Carpaților sau bătălia ofensivă de la Neajlov – Argeș, de la sfârșitul lunii noiembrie 1916, sunt exemplare sub raportul concepției comandamentului român, de limitare a pătrunderii inamicului și al vitejiei ostașilor români.

La sfârșitul anului 1916, armata română, în cooperare cu cea rusă, a stabilizat frontul pe linia Carpaților Orientali – Cotul Vrancei – Galați – Dunărea maritimă. Deși sub presiunea copleșitoare a inamicului și fără nici un sprijin din partea aliaților, armata română a fost nevoită să se retragă din părțile sudice ale țării în Moldova, România nu a fost înfrântă.

În partea de est a țării, unde s-a instalat Guvernul și Parlamentul, a început o uriașă acțiune de refacere și consolidare a potențialului militar, pregătindu-se în iarna aspră a anilor 1916-1917, stăruitor și eroic, reluarea luptei eliberatoare.

De la decretarea operațiunii de mobilizare și până la încheierea Campaniei militare din 1916, Jandarmeria rurală a avut o participare notabilă, atât în cadrul armatei operative, cât și la partea sedentară. La decretarea mobilizării șeful Inspectoratului General al Jandarmeriei, col. Berlescu Ștefan, a devenit mare pretor al armatei române. Alți 15 ofițeri de jandarmi au fost numiți pretori pe lângă marile unități militare, cu misiunea de a supraveghea personalul civil din armată pentru a nu deveni sursă de informare a inamicului și, mai ales, pentru a asigura secretul planului de luptă. De asemenea, i-a revenit și sarcina anchetării persoanelor suspecte de trădare și spionaj. Pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice poliției militare, pretorilor li s-au pus la dispoziție peste 1.059 jandarmi.

Una din acțiunile importante puse în aplicare la intrarea României în război, de organele Jandarmeriei rurale, în cooperare cu cele ale poliției și administrației a fost internarea străinilor supuși statelor Puterilor Centrale, pentru că lăsarea lor în libertate constituia un grav pericol pentru siguranța statului.

Atribuțiile Jandarmeriei rurale la decretarea mobilizării generale vizau punerea în aplicare a planurilor de mobilizare. Șeful

postului de jandarmi, în calitate de comandant al garnizoanei, era cel care anunța decretarea mobilizării, înmâna ordinele de chemare și cu sprijinul autorităților locale, după caz, conducea pe cei mobilizați până la locul de dislocare al unităților sau la cea mai apropiată gară. Tot prin posturile de jandarmi se efectuau rechizițiile prevăzute în lucrările de mobilizare.

Referitor la participarea unităților și subunităților de jandarmi în sprijinul acțiunilor armatei de operații, putem aminti că s-au executat următoarele misiuni: asigurarea serviciului pretoral; participarea posturilor de jandarmi din apropierea graniței la realizarea dispozitivelor de luptă ale armatei; punerea la dispoziția armatei a întregului sistem de cercetare și culegere de informații, precum și a întregului sistem de circuite telefonice; în perioada inițială a războiului, multe din reședințele posturilor de jandarmi au fost transformate în puncte de comandă pentru unitățile militare; paza și apărarea punctelor de comandă; instalarea unor posturi de jandarmi în unele localități eliberate; participarea la acțiunile de luptă împreună cu unitățile din eșalonul întâi.

Din multitudinea faptelor de arme săvârșite de jandarmi pe timpul Campaniei militare din 1916, vom prezenta câteva episoade semnificative:

Batalionul de jandarmi București, aflat în subordinea Corpului 2 armată, a constituit detașament cu 150 jandarmi, sub comanda locotenentului Vintilă Davidescu pentru executarea misiunilor de poliție militară. Ulterior, în teritoriile eliberate din zona Sf. Gheorghe – Miercurea Ciuc, el a constituit împreună cu efective din Compania de jandarmi Prahova, posturi de jandarmi în mai multe localități. Semnificația organizării posturilor de jandarmi în localitățile eliberate este evidențiată, la 17 august 1916, de maiorul Anastasie Șoiculescu, comandantul Companiei de jandarmi Prahova, în telegrama adresată Inspectoratului General al Jandarmeriei: Astăzi, pentru prima oară și pentru totdeauna Jandarmeria Română a înlocuit pe pământul Transilvaniei jandarmeria ungurească“.

Compania de jandarmi Ilfov, comandată de maiorul Paul Zota, a participat la executarea lucrărilor podului de la Flămânda,

din septembrie 1916 și la constituirea poliției militare, pe timpul bătăliei pentru București, din noiembrie 1916. „Pe timpul cât a funcționat la Ilfov și se construia podul pe Dunăre la Flămânda – releva generalul Popovici, în aprecierea de serviciu a maiorului Paul Zota – lui i se datorează graba cu care s-a putut termina, căci a pus toată activitatea, încât se scoteau zilnic 2-3000 căruțe, cu oameni necesari. De asemenea, în timpul luptelor de pe Argeș, a dat concursul trupelor pentru felurite nevoi urgente ce se simțeau și care erau în atribuția sa. Pe timpul retragerii, după ce a înlesnit tuturor autorităților militare și civile plecarea lor, a fost cel din urmă care în ziua de 23 noiembrie a părăsit Capitala“.

La 10 octombrie 1916, un detașament de 400 jandarmi aflat sub comanda locotenentului Ioan Zamfirescu a luptat eroic în eșalonul întâi al „Regimentului 6 Mihai Viteazul“, în zona localității Băicoi. Pentru înaltul său spirit de eroism locotenentul Ioan Zamfirescu a fost decorat, prin Înalt Decret nr. 3131/1916 cu „*Coroana României cu spadă în grad de cavaler*“.

Un alt episod dramatic l-a constituit rezistența eroică, opusă împreună cu organele de poliție și locuitorii orașului Tg. Jiu, pentru apărarea, la 14 octombrie 1916, a podului peste Jiu și respingerea trupelor invadatoare. Încurajat de succesul rezistenței la pasul de peste Jiu, un grup de jandarmi, care s-a retras în partea de nord a județului Vâlcea, a organizat în localitatea Horezu, cu sprijinul țăranilor localnici, o eroică rezistență împotriva înaintării unei coloane inamice, care reușise să se infiltreze prin munți și să se îndrepte spre Jiu.

Jandarmii Companiei Mehedinți, alături de militarii Grupului Cerna, nu s-au putut retrage spre Moldova, fiind încercuiți de trupele inamice. Înainte de a fi făcuți prizonieri, la 24 noiembrie 1916, ei au ascuns, în locuri sigure, documente și alte materiale din dotare pentru a nu fi capturate de armata germană.

Dacă acestea au fost numai câteva exemple din multitudinea de misiuni realizate alături de armată, trebuie să evidențiem, în același timp, modul exemplar de îndeplinire a misiunilor și de partea sedentară a Jandarmeriei din spatele frontului.

Jandarmii au acordat întregul sprijin organelor administrației de stat la strângerea și depozitarea producției agricole din vara și toamna anului 1916, au participat la efectuarea transporturilor cu aprovizionarea trupelor, au efectuat rechiziții pentru armată, au participat la menținerea ordinii publice și apărarea avutului cetățenilor, îndeosebi al celor plecați pe front, împreună cu organele de poliție, au asigurat siguranța statului, au supravegheat starea de spirit a populației, au urmărit și arestat, împreună cu organele de poliție, infractorii periculoși, agenții și cadrele serviciilor secrete ale inamicului, au participat la întreținerea de comunicații, prin mobilizarea locuitorilor pentru lucrări și la organizarea apărării antiaeriene, lichidarea urmărilor bombardamentelor aeriene, asigurarea pazei contra incendiilor, mai ales în zonele petroliere și prevenirea actelor de sabotaj din partea agenților inamicului.

În timpul retragerii armatei și autorităților de stat către Moldova, jandarmii, alături de polițiști și militari, sub conducerea unor specialiști din serviciile secrete engleze, au efectuat distrugerea sondelor de țigăi, a rafinăriilor și a rezervoarelor de petrol, pentru a nu cădea în mâna inamicului. De asemenea, au fost scufundate în Dunăre cerealele depozitate în silozurile din porturi.

Din ordinul autorităților române, care s-au retras în Moldova, au rămas în teritoriile ocupate de inamic pentru continuarea activității, agenții de poliție, sergenții de oraș și o parte din jandarmii puși sub ordinele poliției militare germane. Lipsa de loialitate a acestora față de organele polițienești ale ocupantului au dus la arestarea a numeroși polițiști, comisari de siguranță și jandarmi, care au fost internați sau deportați în diverse localități din teritoriul ocupat și supuși unui regim de teroare. Spre exemplu, în ziua de 30 ianuarie 1917, au fost arestați jandarmii din Batalionul de jandarmi pedestri, care executau serviciul de poliție în București, după ocuparea acestuia de către inamic.

Ca urmare a unui efort material și de voință, armata română se afla, în primăvara anului 1917, gata să reînceapă acțiunile militare ofensive împotriva invadatorilor. Forțele române, grupate în două armate, cuprindeau 15 unități de infanterie (fiecare divizie

fiind constituită din două brigăzi de infanterie, o brigadă de artilerie, un divizion de cavalerie, un batalion de pionieri, un detașament de jandarmi pedestri, un detașament de jandarmi rurali, unități de marș, servicii și servicii de etapă, primele zece mari unități aveau în compunere și câte un regiment de vânători); două divizii de cavalerie (organizate pe două brigăzi); patru brigăzi independente; trei grupuri de aviație etc.

În iunie 1917, armata română avea în compunere 207 batalioane de infanterie, 110 escadroane de cavalerie și 245 baterii de artilerie. Efectivele atinseseră 700.000 de oameni, dintre care 460.000 formau armata de operații.

În vara anului 1917, stabilindu-și ca obiectiv scoaterea definitivă a României din război prin aplicarea unei înfrângeri totale armatei române, comandantul suprem al coaliției Puterilor Centrale a decis declanșarea ofensivei.

Riposta epopeică a armatei române la ofensiva dușmană a înscris în analele istoriei militare naționale biruințele strălucite de la Mărășești, Mărășți și Oituz (iulie – septembrie 1917), adevărate embleme ale victoriei în războiul de eliberare și întregire națională.

În ceea ce privește activitatea unităților și subunităților de jandarmi rurali după retragerea în Moldova, activitatea acestora a fost adaptată la noile condiții. Astfel, o parte a jandarmilor a fost repartizată pentru întărirea efectivelor Jandarmeriei în partea de sud a Moldovei, participând la asigurarea ordinii în mediul rural, la paza unor obiective economice și militare, a liniilor de comunicație, precum și la supravegherea executării lucrărilor genistice de apărare pe linia frontului.

În 1917, au fost restructurate toate detașamentele de jandarmi. Din efectivele Companiei de jandarmi Prahova s-a constituit Detașamentul mobil de poliție al Marelui Cartier General, care avea misiunea să realizeze paza demnitarilor, contracararea acțiunilor de spionaj, îndreptate împotriva capacității de apărare a armatei, asigurarea poliției militare etc. La 27 martie 1917 s-a constituit un detașament din 160 jandarmi pentru salvarea Flotei militare române, blocată în Delta Dunării și care, prin participarea lui, a contribuit la

lichidarea primei republici comuniste, creată în acea zonă de către revoluționarii socialiști români, veniți din Rusia.

Prin reorganizarea structurilor Jandarmeriei, se constituie câte o companie de poliție (se introduce o terminologie nouă) pe lângă fiecare divizie de infanterie, având efective mixte (infanterie și jandarmi) și o secție de mitraliere, iar comandant de companie este numit un căpitan de infanterie. Din efectivele companiei de poliție divizionară era repartizat câte un pluton la fiecare regiment. La comandamentele de corp de armată și brigadă se constituie câte un detașament de jandarmi pedestri și un detașament de jandarmi călări. Pentru funcționarea serviciilor de pretorat au fost repartizați la fiecare divizie câte un ofițer superior și doi ofițeri inferiori de jandarmi.

În localitățile mari din Moldova, noduri de căi ferate, târguri, centre industriale și în locurile unde erau concentrate trupe româno-ruse s-au constituit echipe mixte din polițiști și jandarmi, care supravegheau mișcările populației, reținând persoanele suspecte.

În același timp, subunitățile de jandarmi au participat la asigurarea pazei lagărelor de prizonieri.

În marile bătălii, desfășurate la Mărăști, Mărășești și Oituz, jandarmii s-au angajat în acțiunile militare desfășurate de armata română. Iată câteva dintre numeroasele mărturii de epocă referitoare la faptele lor deosebite de arme. La 20 iulie 1917, maiorul Paul Zota, în calitate de pretor al Diviziei 2 infanterie și Corpului 2 armată, s-a distins în acțiunile de luptă desfășurate de armata română. *„În lupta pe frontul ocupat de divizie – nota generalul Vlădescu, comandantul Diviziei 2 infanterie – a luat măsuri potrivit situației, organizând poliția în spatele frontului care funcționează destul de bine. Corpul 1 armată i-a dat sarcina de a face și poliția drumului și satului Păunești, ocupat de Cartier. Ofițer distins și cu foarte aptitudini în serviciul său“.*

Locotenentul Mihai Ciraș a fost decorat prin înalt Decret nr. 677/1918 cu Ordinul „Coroana României cu spadă în grad de cavaler“, pentru curajul și devotamentul de care a dat dovadă în serviciul de observator pentru focul artileriei, pe timpul luptelor desfășurate la 17 iulie 1917 la Vf. Secuiului.

Pe bună dreptate, Eugen Lovinescu, în lucrarea „*La marginea epopeii*“ consemna cu admirație și prețuire „*jandarmii se găseau în toată zona frontului, îi găseai unde nu te așteptai, apăreau ca niște fantome desprinși din umbra istoriei, pentru a-și aduce și ei liniștiți dar siguri, prinosul jertfei și iubirii de țară*“. Cuvinte emoționante scria și mama a trei tineri aflați pe front: „*Jandarmii au avut și ei stări de exaltare și extaz patriotic, atât cei care se aflau în zona frontului, cât și cei din spatele frontului, făcând eforturi susținute de a sprijini frontul cu tot ce puteau ei. S-au încins și ei în hora morții, udând cu sângele lor pământul țării*“.

Cinstirea eroilor, arc peste timp între generații

Războiul pentru Întregirea Neamului (1916-1919), cu sute de mii de morți, care a dus la înfăptuirea României Mari, a îndoliat multe familii în vechiul Regat, Transilvania, Banat, Bucovina, Basarabia, Cadrilater. În mod firesc, pentru cei care s-au jertfit în războaie pentru țară a existat dorința urmașilor de a le fi recunoscători, perpetuându-le astfel memoria, spre a fi un bun exemplu generațiilor următoare.

Eroii ne amintesc de vremurile prin care au trecut Țara și Poporul. Ei ne-au lăsat un testament nescris în care, prin faptele lor, ne îndeamnă să păstrăm Glia pentru care s-au jertfit, neștirbită.

Cinstirea eroilor trecuți în neființă este o normă morală universală pentru fiecare societate. Sacrificiile lor sunt răsplătite prin recunoașterea de către istorie, dar și prin eternizarea numelor lor în conștiința națională, în memoria colectivă. În tradiția Armatei române, cultul eroilor a avut întotdeauna o semnificație aparte și de aceea, astăzi, noua generație de jandarmi și-a recuperat nu numai istoria, ci și eroii.

Dintotdeauna, poporul român a dovedit un profund respect pentru păstrarea memoriei celor decedați, căci atât dacii, cât și romanii și-au venerat înaintașii, ridicându-le, drept recunoștință eternă, stele funerare. La rândul său, creștinismul a sădit și mai adânc în suflete românilor sentimentul responsabilității urmașilor pentru înaintașii lor, întărind recunoștința veșnică a acestora, prin cultul

eroilor. Mărturie a acestor nobile sentimente, ale acestui adevărat cult, sunt numeroasele opere comemorative răspândite pe întreg teritoriul țării – monumente, troițe, plăci comemorative, cruci, cenotafe¹ și alte construcții închinată memoriei eroilor neamului, menite să jaloneze calea grea, frământată și totodată ascendentă a unui popor care, din cele mai vechi timpuri, a luptat pentru păstrarea ființei naționale.

Jandarmeria Română și-a cinstit și își cinstește permanent eroii printr-o largă diversitate de manifestări, acțiunile de acest gen constituindu-se într-un mijloc important pentru dezvoltarea sentimentelor patriotice, demnității și mândriei ostășești, spiritului de sacrificiu, atașamentului față de valorile militare perene și solidarității. Cinstirea eroilor se înscrie în amplele acțiuni de cultivare a tradițiilor militare ale Jandarmeriei Române, marcate de sărbătorirea într-un cadru solemn a zilelor cu mare semnificație în viața poporului nostru și a armatei sale, aniversarea celor mai importante momente din istoria Armei, adoptarea de către unitățile de jandarmi a patronilor spirituali și a denumirilor onorifice, cinstirea până la sacralizare a drapelului de luptă, sărbătorirea momentelor importante din viața unităților, marcarea în cadru festiv a evenimentelor mai importante din viața și activitatea corpului de cadre militare.

Respectul față de simbolurile statului și armeei capătă la jandarmi accente deosebite, ce se regăsesc pe accesoriiile uniformelor, ele reprezentând cea mai convingătoare dovadă a faptului că purtătorul acestor înalte simboluri este un apărător al intereselor statului și poporului român.

Atunci când se sărbătoresc Ziua Națională a României, Ziua Independenței de Stat a României, Ziua Eroilor, Ziua Jandarmeriei Române, ori alte evenimente importante din viața unităților, se pregătesc și se desfășoară comemorări care constau în depuneri de jerbe în semn de pios omagiu pentru cei care au căzut la datorie, defilări ale gărzilor de onoare, vizite la muzee și săli ale tradițiilor unităților, simpozioane, mese rotunde, colocvii și sesiuni de comu-

---

¹ Monument funerar ridicat în memoria unei persoane decedate, ale cărei oseminte se găsesc în alt loc.

nicări științifice, servicii religioase și slujbe de pomenire a eroilor, apeluri solemne, ceremonii militare, de regulă în spații publice în prezența reprezentanților autorităților publice, prilej cu care se evidențiază spiritul de eroism al jandarmilor și se omagiază eroii fiecărei unități de jandarmi. Aceste ceremonii sunt, totodată, prilejuri de trăire intensă pentru toți participanții, ele dezvoltând și întărind camaraderia, coeziunea fiecărei unități și subunități, fiind, în același timp, un bun prilej ca Jandarmeria să-și dovedească în fața societății civile, hotărârea de a apăra integritatea teritorială, unitatea națională, democrația constituțională și statul de drept.

Unitățile Jandarmeriei Române au adoptat patronii spirituali protectori din rândul personalităților istorice sau militare, personajelor legendare sau biblice cu semnificație simbolică, ale căror trăsături pozitive, fapte, atitudini, spiritualitate sau conotație simbolică se asociază cu specificul, tradițiile, activitatea ori aspirațiile structurilor militare ale Jandarmeriei. Astfel, în anul 2000, Jandarmeria Română și-a stabilit ca patroni spirituali pe *Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil*. De ziua „*patronului spiritual*” se organizează reviste de front, ceremonii religioase, adunări festive, întreceri sportive, spectacole evocatoare, vizite la instituții de cultură, mese festive, apeluri solemne, cu participarea cadrelor și a familiilor acestora, autorităților locale, veteranilor de război, reprezentanților cultelor și ai unor instituții și organizații de cultură sau obștești, precum și publicului larg.

Tot în scopul cinstirii eroilor, după Revoluția din Decembrie 1989, fiecare unitate de jandarmi a căutat și identificat în zona sa de responsabilitate monumente sau morminte ale eroilor jandarmi, căroro le-a acordat respectul cuvenit, prin îngrijirea și, la nevoie, refacerea lor, luarea în evidență și organizarea de activități comemorative cu diferite ocazii la aceste așezăminte istorice.

La aceste simboluri ale celui mai pur patriotism, în fiecare an, la Înălțarea Domnului, după datina străbună și orânduirea Bisericii Ortodoxe Române, în aproape toate unitățile Jandarmeriei se organizează manifestări omagiale de cinstire a memoriei jandarmilor care au contribuit prin sacrificiul lor la existența valorilor naționale ale poporului român contemporan.

Monumentele și operele comemorative închinat eroilor jandarmi vin să întregască imaginea simbolică, pe care acești slujitori ai ordinii publice au creat-o și menținut-o mereu vie de-a lungul istoriei armei, în momentele tragice ale unor confruntări directe cu inamicul pe câmpurile de luptă sau în condiții de pace, în impresionantul efort permanent pentru îndeplinirea misiunilor specifice de menținere a ordinii publice.

Ilustrative pentru aceasta sunt cuvintele lui Petre Gârboviceanu: „*Cultul trecutului e cea mai de seamă virtute a unui popor. Acest trecut e al părinților, al moșilor și strămoșilor noștri și ni se lasă nouă ca o scumpă moștenire, ca și cel mai prețios tezaur*“.

De aceea, Arma „oamenilor de armă“ are o bogată tradiție militară, pe care viitorul nu are dreptul să o refuze, iar fiecare jandarm are obligația să se implice direct în acțiunea de recuperare a tradiției, care constituie un element fundamental în dănuirea Jandarmeriei Române.

Treptat, pe parcursul anilor, problema simbolurilor de cinstire a cunoscut o amplă și radicală evoluție. Astfel, Jandarmeria a reușit ca, într-un timp scurt, să identifice **9.162 cimitire** și **298.270 morminte**, din care **identificate pe naționalități 119.165**.

Pentru a-și exprima gratitudinea, o serie de localități au integrat în forul public monumente menite să fie sinteza simbolică a cinstirii eroilor.

Realizate din fonduri publice sau subscripții ale comunităților locale, operele comemorative de război, colonne și altare de veșnică recunoștință, sunt așezăminte social-culturale, supuse regimului juridic stabilit prin lege. Repere simbolice ale momentelor de cumpănă din istoria națională, ele se înalță din adâncuri ca o flacăra veșnică spre ceruri, ca o legătură sacră între trupurile martirilor din toate timpurile și toate locurile, transformate în țărână și sufletele lor curate, ridicate la ceruri. Acestea probează fără tăgadă faptul că adevărata glorie nu poate muri. Ele reamintesc astfel, din generație în generație, despre generoasele exemple de vitejie și abnegație, ale datoriei împlinite, de faptul că nici un sacrificiu nu este prea mare când Țara și interesele ei sunt primejduite.

Prin ridicarea acestor simboluri, contemporaneitatea dorește să perpetueze exemplul spiritului de sacrificiu al luptătorilor pentru cauza nobilă a integrității pământului strămoșesc al Patriei.

De la modestele cruci confecționate din materiale ușor perisabile, plasate în timpul războiului, la monumentele de amploare care au solicitat comitetelor de inițiativă lansări de concursuri, avizări, recepții parțiale și definitive, alegerea amplasamentelor, organizarea dezvelirii, întreținerea și organizarea de ziua Eroilor a manifestărilor la aceste monumente, toate au presupus dăruire din partea celor care și-au asumat o asemenea nobilă misiune.

Practic, pe plan național, s-a desfășurat o competiție, fiecare localitate, prin comitetele de inițiativă, a dorit să-i onoreze pe cei căzuți și, totodată, să ilustreze în mod concludent, care le-au fost obiectivele majore. Astfel, pornind de la o inițiativă a unei persoane sau a unui grup, comunitățile locale au ajuns la constituirea de comitete pentru ridicarea monumentelor, redactând tema concursului, apelul către cetățenii localității, intervențiile la factorii administrativi pentru aprobările convenite necesare, participând la strângerea fondurilor sub cele mai variate forme: liste de subscripție, chete, loterii, spectacole, lansări de cărți poștale cu imaginea viitorului monument, intervenții la diferite instituții și întreprinderi pentru obținerea de fonduri sau materiale, lansarea de insigne etc. Au fost create chiar fundații care au avut înscrise în programul lor de perspectivă realizarea de monumente ale cinstirii înaintașilor. Monumentele istorice dedicate eroilor jandarmi căzuți în Primul Război Mondial constituie o sinceră și vibrantă pledoarie, pe temeiul realităților concrete istorice, trecute și actuale, pentru cinstirea memoriei înaintașilor prin monumente de for public – testamente și carte de învățătură generațiilor prezente și viitoare ale neamului românesc.

De ce prezintă importanță monumentele istorice din perioada Primului Război Mondial? Pentru că, nu toate monumentele istorice de for public ale Marii Uniri din anul 1918 – înălțate cu dragoste și trudă de generația celor care au luptat cu arma în mână în Marele Război pentru Întregirea Neamului din anii 1916-1918 – mai există și astăzi, o mare parte dintre acestea fiind ulterior distruse deliberat,

după Al Doilea Război Mondial, pe criteriile politice și ideologice.

Astăzi, constatăm că multe monumente realizate anterior anului 1940 nu le mai avem. Lipsind total sau parțial, văduvite de componentele concepute de realizatori, ele erau mesajul unei epoci către viitor. Acolo unde s-au păstrat machete, miniaturi, schițe, planuri etc. se poate întreprinde o operă de restituire prin realizarea unor replici și readucerea lor în forul public. Demnă de reținut este și evoluția problematicii reconstituirii monumentelor de for public în ceea ce, prea des definim, mai puțin analitic, drept perioada de oprimare, totalitară, comunistă. Întreținerea și reconstituirea (refacerea) monumentelor de for public consacrate eroilor jandarmi se bucură de o atenție deosebită, care a declanșat un spirit de largă și intensă emulație în rândul tuturor jandarmilor.

De asemenea, în unitățile Jandarmeriei Române au fost realizate „*Galerii ale Eroilor*“ pentru aducerea unui omagiu celor care și-au dat viața pe câmpurile de luptă ale patriei. Acestea se regăsesc într-un spațiu distinct, cuprinzând documentare cu numele și fotografiile acestora, datele lor personale, subunitatea din care au făcut parte și acțiunile la care au participat. Acolo unde a fost posibil, numele eroilor au fost înscrise pe plăci comemorative instalate la intrarea în unitate ori în apropierea Drapelului de luptă.

La sediul Inspectoratului General al Jandarmeriei, a fost constituit Muzeul Jandarmeriei Române, lăcaș de cult care ilustrează tradițiile militare ale armii, unde se regăsesc expuse diverse documente, obiecte, uniforme, arme, reprezentative pentru trecutul Jandarmeriei Române.

Monumente reprezentative, dedicate eroilor jandarmi căzuți în Primul Război Mondial

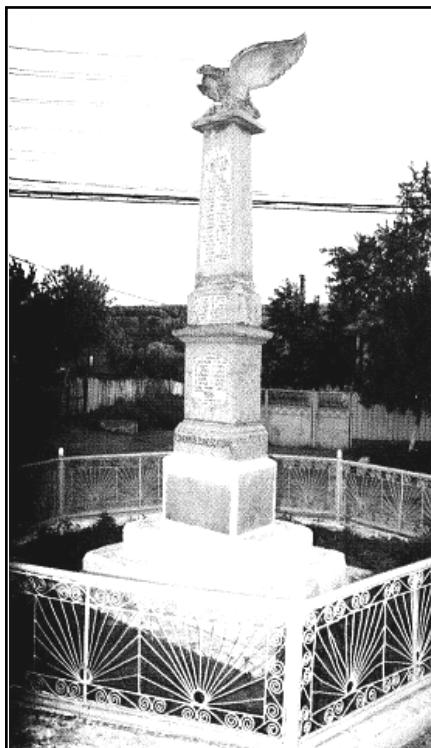
Monumentele, unele dintre ele constituite în veritabile ansambluri arhitectonice, ilustrează comemorativ faptele de vitejie, constituind pagini vii din zbuciumata noastră istorie. Trebuie să arătăm că suntem demni de ceea ce am primit și, mai ales, că știm cum să ne cinstim înaintașii.

Astfel: Monumentul eroilor din Orașul Berești. În mijlocul acestui frumos și liniștit orașel al județului Galați, locuitorii și Comitetul Central al Societății Monumentelor Eroilor au dezvelit într-un cadru festiv, la care au luat parte toată suflarea orașului și numeroși delegați din partea Prefecturii județului Covurlui, în ziua de 9 septembrie 1923, adică la 5 ani de la încheierea Păcii de la Buftea, din 1918, un impunător monument, dedicat eroilor din Berești care au căzut la datorie în anii primei conflagrații din 1916-1918. Acesta este compus dintr-o statuie de bronz și un soclu mare din beton. Statuia are 1,70 metri și reprezintă un soldat în uniformă epocii, iar postamentul, înalt de 2,60 metri, are două plăci din bronz, cu două frumoase basoreliefuli, cu scene de luptă din marile bătălii de la Mărăști și Mărășești, precum și numele a 100 eroi.

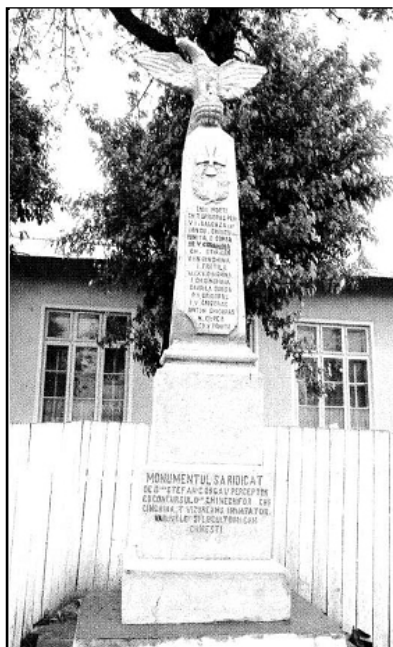
Opera de artă aparține marelui artist plastic L. FRANCESCHINI, iar dedicația poate fi citită de cei care vizitează orașul Berești: „*OMAGIU CELOR CĂZUȚI PENTRU PATRIE*“.

Monumentul eroilor din comuna Brăhășești. Numele celor 68 eroi din comuna BRĂHĂȘEȘTI, județul Galați, căzuți la datorie în timpul Primului Război Mondial, au fost cizelate în marmura albă, pe obeliscul înalt de 5,5 metri, care a fost înălțat în centrul comunei, în vara anului 1936, cu prilejul împlinirii a două decenii de la data intrării României în acest război, la 15 august 1916.

Construcția are forma unei structuri de piramidă, având ca terminație un vultur cu aripile larg deschise și este strădania meșterilor Constantin Grasu și Ion Chirvăsuță,

*Monumentul eroilor din
Brăhășești*

*Monumentul eroilor din
comuna Bălășești,
satul Ciureștii Vechi*

metalică cu un basorelief compus dintr-o cunună de lauri și o cruce. La baza obeliscului sunt numele locuitorilor satului care au avut inițiativa și s-au străduit pentru înălțarea monumentului, al cărui mesaj dăinuie de câteva decenii.

Monumentul eroilor din satul Cotoroia, comuna Cerțești. Locuitorii acestui sat au avut inițiativa de a înălța în anul 1921 „Monumentul Eroilor din Primul Război Mondial“ de forma unui obelisc înalt de 2,53 metri, cu o cruce în vârf, iar pe frontispiciul acestuia au fost dăltuite pentru

iar suportul financiar și l-au adus cu multă bunăvoință toți locuitorii comunei, împreună cu învățătorii școlii. La dezvelirea monumentului a fost oficiată o impunătoare slujbă religioasă, fiind omagiat spiritul de jertfă și eroismul celor 68 de fii ai Comunei.

Monumentul eroilor din Satul Ciureștii Vechi, comuna Bălășești. Numele celor 63 eroi din Primul Război Mondial din Satul Ciureștii Vechi, județul Galați au fost înscrise pe „Monumentul Eroilor“, înalt de 3,40 metri, de forma unui obelisc cu un vultur în vârf, iar pe frontispiciu,

deasupra
numelor
eroilor, a
fost fixată
o placă

*Monumentul eroilor din
comuna Cerțești, satul
Cotoroia*

posteritate numele a 23 eroi, care în urmă cu 8 decenii și jumătate și-au îndreptat pașii către porțile cazărmilor Regimentelor 11 Dorobanți „SIRET“ din Galați, 12 Dorobanți „DIMITRIE CANTEMIR“ din Bârlad și 24 Dorobanți din Tecuci, luptând cu devotament și spirit de sacrificiu pentru apărarea meleagurilor patriei noastre, invadate de armatele Puterilor Centrale.

Numele celor 23 eroi din satul Cotoroaia pot fi întâlnite în registrele istorice ale celor 3 regimente de dorobanți, care au luptat sub comanda generalului de divizie Neculai ARGHIRESCU, comandantul Diviziei 6 Infanterie, la Oituz, dar ele vor rămâne înscrise pentru veșnicie în piatra dură a însemnului memorial înălțat în anul 1921, de bunicii și străbunicii locuitorilor din Cotoroaia.

Monumentul eroilor din comuna Independența este cunoscut sub numele de „Monumentul Jandarmilor“ și este realizat în memoria a doi eroi ai Jandarmeriei rurale, înalt de peste 4 metri, de formă prismatică, cu un postament în trepte, iar în vârf un vultur cu aripile deschise. Pe frontispiciu se află un basorelief, care reprezintă o cunună cu lauri, precum și numele eroilor cu următoarea inscripție: „În amintirea eroilor jandarmi căzuți în timpul serviciului 1916-1921“. Cei doi eroi sunt plutonierul Gheorghe Sotrocan, contingentul 1911, răpus în ziua de 7 februarie 1917 și sergentul Radu Mititelu, contingentul 1920, răpus la 12 august 1922. Monumentul a fost ridicat în vara anului 1922, cu prilejul aniversării, în august, a jumătate de deceniu de la victoria trupelor române la Mărășești, cu cheltuielile Legiunii de jandarmi Covurlui.

Monumentul eroilor din comuna Liești. Pentru cei 68 eroi ai comunei, care au luptat și s-au jertfit în

Monumentul eroilor din comuna Independența

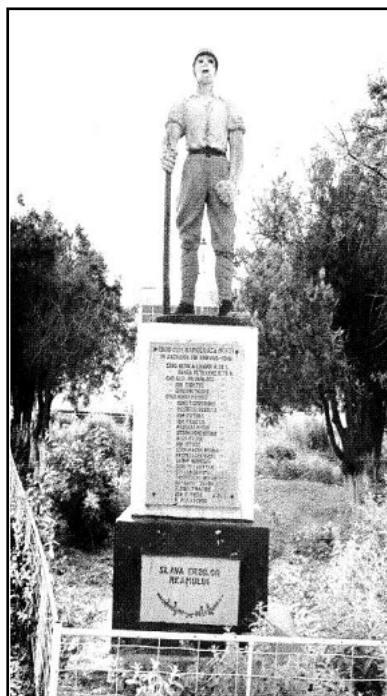
*Monumentul eroilor din
comuna Liești*

mire a fost scrisă în lucrările de istorie militară cu litere mari încă de sfârșitul secolului al XIX-lea, când, din rațiuni militare strategice, a început construirea liniei fortificate „F – N – G“, adică Focșani – Nămoloasa – Galați, iar în peisajul natural al împrejurimilor au început să apară un număr apreciabil de cazemate și lăcașe de tragere din beton, bine camuflate și dotate cu armament, s-a înălțat, după terminarea Primului Război Mondial, un impunător monument dedicat celor 24 de eroi ai comunei, care au căzut la datorie în această conflagrație. Pe un postament din beton înalt de 1,30 metri, a fost construit un piedestal paralelipipedic, pe care au fost înscrise numele eroilor și

anii primei mari conflagrații mondiale, a fost construit un simbolic monument din beton, înalt de 3 metri.

Deasupra monumentului se găsește o cruce mare din piatră, iar pe frontispiciu a fost montată o placă de marmură albă, pe care au fost inscripționate numele, gradul eroilor și următoarea dedicație omagială: „**ÎN AMINTIREA OSTAȘILOR MORȚI ÎN RĂZBOIUL 1916-1918. VOI V-AȚI DAT VIAȚA PENTRU ȚARĂ ȘI NEAM**“.

Monumentul eroilor din comuna Nămoloasa. În Nămoloasa, comună a cărei denu-

*Monumentul eroilor din
comuna Nămoloasa*

așezată o statuie înaltă de peste 2 metri, care reprezintă un soldat cu arma în mâna dreaptă. Pe fațada principală a pedestalului este montată o placă de marmură albă, dreptunghiulară, pe care stă scris: „EROII COMUNEI NĂMOLOASA, MORȚI ÎN RĂZBOIUL DIN ANII 1916-1918“, iar pe fața principală a postamentului a fost fixată o placă de marmură albă cu următoarea inscripție: „SLAVĂ EROILOR NEAMULUI“.

Monumentul eroilor din comuna Suharău, Județul Botoșani, reprezentat printr-o cruce așezată pe un postament în trei trepte, totul din marmură albă, a fost realizat de un meșter popular în anul 1923. A fost renovat prin grija Jandarmeriei Botoșani și a unor persoane cu un dezvoltat simț al datoriei față de istorie.

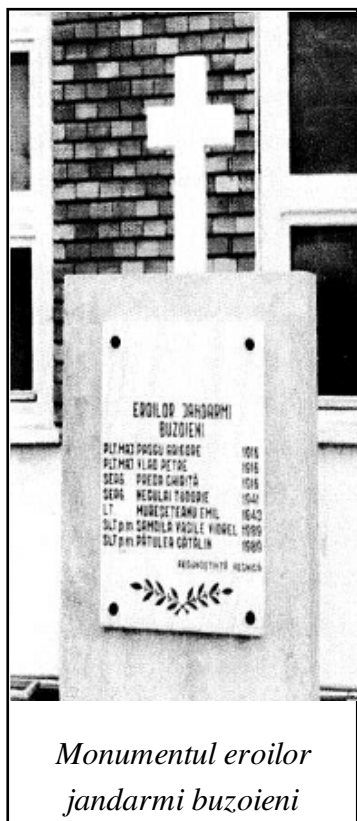
Monumentul evocă jertfa eroilor jandarmi căzuți în luptele purtate pentru eliberarea de sub dominație străină, pentru păstrarea ființei naționale și neatârnaire.

Sub inscripția „BRAVILOR OSTAȘI, PATRIA RECUNOSCĂTOARE“, sunt enumerate numele eroilor locali căzuți în Al Doilea Război Balcanic (1913), Războiul pentru Întregire Națională și în cea de-a doua conflagrație mondială.

Monumentul eroilor jandarmi buzoieni a fost construit în anul 2000, în cadrul Inspectoratului de Jandarmi Județean Buzău. Pe placa din marmură albă se află inscripția: *Eroilor jandarmi buzoieni: Plt. maj. PASCU Gheorghe, 1918, Plt. maj. VLASE Petre, 1918, Serg. PREDĂ Chiriță, 1918.* Cei trei subofițeri au făcut parte din Compania de Jandarmi Buzău, unitate care, în timpul luptelor desfășurate la Curbura Carpaților, a facilitat, prin propriul sistem de

Monumentul eroilor din comuna Suharău

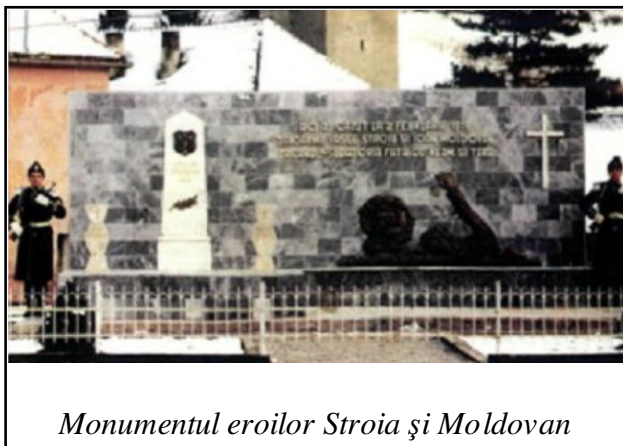

*Monumentul eroilor
jandarmi buzoieni*

informații, o bună cunoaștere a zonei, deplasarea trupelor române, replierea și retragerea acestora pe drumuri sigure, evitându-se încercuirea lor de trupele germane. La 26 noiembrie 1916, în momentul în care trupele germane se aflau la 15 km de orașul Buzău, compania de jandarmi s-a retras spre Moldova, cei trei subofițeri fiind luați prizonieri).

Monumentul eroilor Vasile Stroia și Ioan Moldovan. Pe un „zid“ din marmură, cu dimensiunile 4,00 x 2,50 m, sunt prinse o cruce, o formă paralelipipedică albă din marmură împodobită cu însemnele Jandarmeriei, o ramură de laur și două coloane ce imită pridvorul caselor românești. La baza monumentului se află un basorelief din bronz reprezentând doi soldați căzuți la pământ. Pe „zid“ se află inscripția: „AICI AU CĂZUT LA 2

FEBRUARIE 1919 JANDARMII VASILE STROIA ȘI IOAN MOLDOVAN FĂCÂNDU-ȘI DATORIA FAȚĂ DE NEAM ȘI ȚARĂ“, iar pe placa de marmură albă – „EROILOR JANDARMII 1919“. Monumentele reamintesc de uciderea jandarmilor Vasile STROIA și Ioan MOLDOVAN, în localitatea Viișoara, de către elemente ostile Actului Unirii Transilvaniei cu România, în timp ce distribuiau ordinele de mobilizare ale Armatei Române. Evenimentul s-a petrecut după realizarea Marii Uniri

Monumentul eroilor Stroia și Moldovan

(1 Decembrie 1918), în momentul în care se producea atacul ungar asupra României.

Cinstirea eroilor trecuți în neființă este o normă morală universală pentru fiecare societate. Sacrificiile lor sunt răsplătite prin recunoașterea de către istorie, dar și prin eternizarea numelor lor în conștiința națională, în memoria colectivă. În tradiția Jandarmeriei Române, cultul eroilor a avut întotdeauna o semnificație aparte și de aceea, astăzi, noua generație de jandarmi și-a recuperat nu numai istoria, ci și eroii săi.

Respectul față de simbolurile statului și armei capătă la jandarmi accente deosebite, ce se regăsesc pe accesoriile uniformelor, ele reprezentând cea mai convingătoare dovadă a faptului că purtătorul acestor înalte simboluri este un apărător al intereselor statului și poporului român.

Monumentele și operele comemorative închinat eroilor jandarmi vin să întregească imaginea simbolică, pe care acești slujitori ai ordinii publice au creat-o și menținut-o mereu vie de-a lungul istoriei Armei, în momentele tragice ale unor confruntări directe cu inamicul pe câmpurile de luptă sau în condiții de pace, în impresionantul efort permanent pentru îndeplinirea misiunilor specifice de menținere a ordinii publice.

În prezent, urmașii acelor eroi care și-au dat viața pentru Țară și Neam au amenajat în anul 2000, la sediul Inspectoratului General al Jandarmeriei, Muzeul Jandarmeriei Române, lăcaș de cult care ilustrează simbolic tradițiile militare ale Armei și care cuprinde plăcile de marmură cu numele eroilor Armei despre care se cunoaște până în prezent. La multe dintre unitățile Jandarmeriei Române s-au amenajat săli ale tradițiilor unde au fost expuse tot simbolic documente, obiecte, uniforme, arme etc. ce ilustrează tradițiile unității, „Galeria comandanților“ unde au fost expuse numele și fotografiile comandanților de la înființarea unității și până în prezent.

Astfel putem aprecia că Arma „oamenilor de arme“ are o bogată tradiție militară și reprezintă un tezaur de înțelepciune și voință pe care viitorul nu are dreptul să-l refuze, iar fiecare jandarm

are obligația să se implice în mod sincer în acțiunea de recuperare a tradiției, care este un element fundamental în dănuirea Jandarmeriei Române.